

Rakkaat ystävät!

Ei julkaistavaksi ilman lupaa!

Leena ja Jari Honkakari 2/2022

25.3.2022

leena.honkakari@flom.fi

jari.honkakari@flom.fi

Pyhän Maan takatalvesta...

Vannoutuneille avantouimareille oli iso yllätys se, kuinka Israelissa voikin paleltaa. Neljässä vuodessa oli päässyt unohtumaan, kuinka sisätiloissa on kylmää, vaikka kaikki mahdolliset lämpimät vaatteet - omat ja lainatut - ovat päällä. Lämpimät terveisemme siis Israelin takatalvesta sinne koti-Suomeen! Kevään pitäisi olla jo pitkällä, mutta täällä eletään nyt kylmintä talvea sitten 100 vuoteen! Viime viikkoina se on tarkoittanut alhaisia lämpötiloja, öisin jopa alle 10 asteen. Viime yönä ja tänä aamuna tuli sitten rajua ukkosmyrsky rakeineen päivineen. Unet jäivät olemattomiksi hälytysajoneuvojen ujeltaessa lähinurkilla, sateen piiskatessa kattoa ja tuulen paukuttaessa ikkunaluukkuja. Ja totta kai piti tietysti hypätä ihastelemaan taivaalla leimahtavia valoja. Ei oikein onnistunut, koska ukkosrintamat kulkivat niin nopeasti ylitsemme, että Ylen meteorologi, Anniina Valtosen, kädet olisivat olleet varmaan solmussa. Ehdimme ihastelemaan vain makuuhuoneemme valaistusta. Aamulla puistomme ilmoitustaulu oli miltei tyhjä, kun mainokset olivat yhtenä paperimössönä maassa. Koirien pissattajat näyttivät olevan lähes ainoita ulkonaliikkujia aikaiseen työvuoroon menevien ohella. Isolta patioltamme Jari lastasi vettä pois, jotta vesivahingot alakerrassa jäisivät minimiin. Asiaa paremmin tuntevat sanovat, että remontin tässä talossa olisi pitänyt alkaa jo eilen, jotta tämä kaunis rakennus voitaisiin vielä pelastaa tulevia päiviä varten. Naapurin rouva kertoi, että hänen talostaan sähköt olivat olleet poikki parisen tuntia, meiltä puolestaan vesi vartin verran. Siitä iloittiin jo etukäteen, että kevään pitäisi saapua ensi viikolla tänne Kevät Kukulalle (Tel Aviv) - jos Luojamme suo. Silloin vaatetuskin kevenee huomattavasti, koska ennustettujen lämpötilojen odotetaan nousevan Suomen hellelukemiin. Voi kun silloin muistaisi olla valittamatta kuumuutta!

Jaffan myrskyistä rantaa

... ja omasta jaksamisesta

Neljä ensimmäistä viikkoamme ovat olleet varsin hektiset. Vapaata ei ole juuri löytynyt ja totta kai muutto pienen kaupungin rauhallisesta eläkeläis- ja koronakuplasta miljoonakaupungin yötä päivää sykkivään elämään on ollut valtavan iso muutos. Siksi on varsin ymmärrettävää, että kone on välillä yskinyt ja sakannut, vaikka samalla tunnemmekin vahvasti, että olemme nyt oikeassa paikassa oikeaan aikaan. Nyt näyttäisi kuitenkin siltä, että olemme terveempään suuntaan menossa. Olemme oppineet pomottamaan toinen toistammekin; määränneet sairaslomia (lue: päiväunet aina tarvittaessa). Uusinta

uutta viime viikolta ovat määrätyt TYKY- päivät maanantaipäiville. Tuleva viikko paljastaa, maltammeko pysyä ruodussa. Koko tiimimme puolelta saamamme myötäelävä, korrekki kontrolli on kyllä pelannut. On tuntunut hyvältä kuulla: "Olet väsynyt!", mikä puolestaan selkokielellä lausuttuna ja omalla hurtilla huumorillamme höystettynä on tarkoittanut "... arkkukuntoisen näköinen!" Lähes 7-kymppiset eivät ole enää 6-kymppisiä. Se meidän täytyy vain pitää tarkasti mielessä.

... työstämme

Mitä sitten olemme tehneet? Etupäässä valmistautuneet hepreaksi/englanninkielisiin jumalanpalveluksiin, raamattutunteihin ja ihmisten kohtaamisiin kirkolla ja muuallakin. Ja sitä työtä on riittänyt ja siitä myös nautimme. Meillä on selkeä oma paikkamme, sitä ei ole tällä reissulla tarvinnut sen enempää miettiä tai

etsiä. Olemme pitäneet yhteyksiä tallessa oleviin lampaisiin ja yrittäneet tavoittaa kadonneita. Siinä ohessa on löytynyt uusiakin paimennettavia. Esimerkkinä Ukrainan juutalainen, keski-ikäinen mies, joka on todella innostunut kasteoppilas. Ensimmäiseen opetustilanteeseen tuli Lutherin Vähä Katekismus kainalossaan. Sitä oli lukenut ahkerasti lounastauoillaan. Johanneksen evankeliumin opetuksesta oli viime kerralla aivan liekeissään, samoin kuin opettajansa. Ymmärsi jotenkin syvemmältä tasolta, miksi Jeshua tuli tähän maailmaan ja miksi juuri Hän oli alusta alkaen SE juutalaisten odottama valo, vaikka hänen luomansa maailman ihmiset eivät osanneetkaan nähdä Häntä luvattuna Messiaana.

Kipeitten asioitten ja tunteiden vastaanottaminen ja läpikäyminen ovat vieneet paljon aikaa ja syönyt vielä enemmän energiaa, vaikka ne eivät omalle iholle niin voimakkaasti olisikaan tulleet. Siitä huolimatta omankin kupin tyhjentäminen on ollut tosi tärkeää. Onneksi meillä on hyvä tiimi, jonka kanssa voimme ensiksikin rukoilla ja sitten käydä asioita läpi hyvässä hengessä, luottamuksella ja sillä ammattitaidolla, mitä matkan varrella on itse kullekin kertynyt. On todella helpottavaa, että ei tarvitse jäädä itseksensä pitemmäksi ajaksi märehtimään, jos ei nyt varta vasten halua kysytellä asiaa ensin omassa pienessä mielessään.

*Iloista
perheiden
Purim-juhlaa
naapurissa*

Kohtaaminen junamatkalla Jerusalemiin

Supistetun tiimimme kanssa löysimme istumapaikat aamujunasta. Vieressäni paikkansa oli jo löytänyt juutalainen keski-ikäinen nainen, olkoon hänen nimensä nyt vaikka Netta. Vaihdoin shalomit, minkä jälkeen kontakti alkoi rakentua luontevasti kahden, ennestään toisilleen tuntemattoman naisen välille. Netta valpastui, kun englannin kieli vaihtui hepreaksi. Siitä seurasi tuttu kysymyspatteri; mistä, milloin, missä ja mitä nyt? Kun heprea alkoi soljua, Netta innosti vieruskaveriaan käyttämäänkin vain sitä, hän kyllä opettaisi lisää ja englantihan toki oli apuna kaiken aikaa. Niinpä sitten puolen tunnin matkan aikana ehti tulla ilmi isoja asioita. Netta kertoi asuvansa Jaffassa aivan naapurustossamme ja tunsii Immanuel-kirkkomme. Tiesi konsertit ja joulun vieton. ”Syntymäpäiväni on jouluna ja tyttärentäni aattona...” Tiesi miksi me kristityt vietämme joulua ja jatkoi: ”Meillä on eri juhla, Chanuka...” Nyökyttelin. Valon juhla toki sekini. Netta oli menossa Jerusalemiin ystäväperheensä luo, josta oli vasta kuollut nuori mies onnettomuudessa. Kyyneleet alkoivat nousta silmiin. Otin viimein Netan kylmät kädet omien käsieni lämpöön. Vähän ennen junasta poistumista sanoin hänelle, että rukoilemme hänen ja ystäväperheen puolesta. Tiesi, että molemmat seuralaiseni olivat pappeja. Kiitti liikuttuneena ja häipyi jonnekin. Mekin

Jerusalem
juna-asemalla

poistuimme junasta ja täytimme antamani lupauksen; ennen pitkiin liukuportaisiin astumista nähtiin kolmen koplan kumartavan pänsä ja rukoilevan yhdessä.

Aamucappuccinoilla läheisen, ison juutalaisen torin kupeessa kävimme vielä yhdessä läpi tapahtumasarjaa. Toinen papeista kertoi, että hän sai junassa konkreettisen esimerkin siitä, kuinka lähetystyötä tehdään ruohonjuuritasolla. Kertoi omalla, pitkällä pappisurallaan kyllä pitäneensä moniakin saarnoja, mutta korkealta saarnapöntöstä, ihmisten yläpuolelta. Siinä ei kokenut saaneensa hyvää kontaktia alhaalla istuviin. Nyt näki, mitä kaikkea voi tapahtua läheltä, vaikkakin kasvomaskin takaa. Ihmetystä riitti nyt molemmin puolin. Olin pitänyt itseäni varsin heikkona lähetystyöntekijänä, kun itseltäni ovat mielestäni puuttuneet juuri ne oikeat sanat, joilla viitoittaa tietä Vapahtajan luo. Tuo mitä junassa oli tapahtunut, oli kuulemma käytännön tasolla hyvä esimerkki siitä, kuinka satunnaisia kanssakulkijoita johdatetaan Jeesuksen syliin, hänen lohdutettavikseen. Se oli taas kerran kuultuna kuin synninpäästö pienelle, aralle ja pelkäävälle lähetystyöntekijäsielulleni.

Jännittävää nähdä, näemmekö Nettaa enää koskaan. Muistaa kyllä varmasti harmaahapsen, joka lohdutti häntä surussaan junamatkalla Jerusalemiin. Tällaisia kohtaamisia ei itse voi mitenkään järjestää, ne annetaan syliin lahjana. Voimme luottaa siihen, että Jumala itse kyllä hoitaa lopun.

Rukous- ja kiitosaiheet

- *uniongelmat ja jaksamisemme
- *kasteoppilas ja muut lampaamme
- *Netta ym. kohtaamamme juutalaiset Open Church'ssa ja tien päällä

Lämmöllä Jaffasta, Leena ja Jari

Lähetäjärenkaaseen kuuluvat saavat halutessaan myös ilmaisen Kylväjä-lehden. Sen voi lukea ja tilata kotisivuilla: www.kylvaja.fi/materiaalipankki/kylvaja-lehti Voit tilata sen myös ottamalla yhteyttä Kylväjän toimistoon. Työmme katetaan suurelta osin yksityisillä lahjoituksilla. Suurkiitos tuestasi! Viitenumeron 36210 käyttö säästää rahaa. Mikäli haluat käyttää seurakuntakohtaista viitenumeroa, se löytyy osoitteesta <https://www.kylvaja.fi/osallistu/lahjoita> tai kysymällä Kylväjän toimistosta.